

Er is al veel gezegd vandaag.

Toch geef ik je – aanvullend of aansluitend – bij het evangelie graag nog enkele gedachten, bedenkingen, vragen mee ...

Met 72 zijn ze: de leerlingen die Jezus op weg zendt, 2 per 2.

Wie is die tweede die met ons mee gaat?

Ik noem maar:

Een partner, een vriendin, een ouder,
een lotgenoot of een mede-gelovige, iemand die je boodschappen doet, ...
Het zou voor ons vandaag ook een verwijzing kunnen zijn naar Jezus die met ons mee gaat.

En wat me vandaag pas opvalt:

Jezus zendt hen naar alle steden en plaatsen waar hij zelf ook zou komen.

Het hangt dus niet alleen van ons af, zou ik denken.

Hij zelf komt, is er en zal er zijn. Wanneer? Altijd!

Neem niets mee

Dat is niet eenvoudig voor ons, vandaag de dag.

Toch maar iets in de rugzak of handtas steken voor een hongertje?

Hebben we wel iets bij tegen de regen?

Of misschien toch wel een propere t-shirt als reserve?

Hoor je het jezelf ook denken?

Het is eigenlijk van geen belang, zegt Jezus.

Wat wel van belang is: neem 'VREDE' mee, en laat een spoor van vrede achter je.

Niet als een leeg woord of een ijdele wens,

wel als een schone cadeau van God gekregen dat we willen doorgeven.

"Wie openstaat en ontvankelijk is voor de Goede Boodschap van het Koninkrijk, zal deze gave werkelijk ontvangen. Wanneer iemand zich afzet en niet gelooft, zal deze vrede terugkeren naar de zending die zijn taak volbracht heeft en in vrede zal blijven."

Dat las ik deze week. Het is een troostende gedachte.

We hebben het niet helemaal, zelfs helemaal niet in de hand.

Als onze intentie echter 'vredevol' is, dan blijven wij vol van die vrede.

En wat moeten we doen? Zieken genezen.

Nee, we moeten niet allemaal dokter of verpleegster worden.

Zieken genezen dat kan maar als we

aandacht hebben voor elkaar, voor elkaar zorgen, elkaar genegen zijn

en dit laten merken op zoveel manieren die mogelijk zijn.

Dan is het koninkrijk van God dichtbij ons.

Laten we dit uitstralen zoals als de zon, in deze vakantieperiode.